

Sygn. akt I C 1293/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzena Żywucka

Protokolant: Paulina Kosecka

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) N. (...) z siedzibą w W.

przeciwko W. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Marzena Żywucka

Sygn. akt I C 1293/17 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) (...) z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej W. K. kwoty 526,76 zł oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał, że pozwana zawarła w dniu 21 lutego 2000 r. ze (...) Bankiem (...) S.A. umowę bankową nr (...) - (...), na podstawie której Bank udostępnił stronie pozwanej środki pieniężne. Pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania i nie dokonała na rzecz Banku wpłat w terminach i wysokościach określonych w umowie. W związku z powyższym wierzyciel pierwotny wypowiedział pozwanej umowę. Ponadto powód wskazał, że w wyniku zawartych umów przelewu wierzytelności nabył wierzytelność przysługującą wierzycielowi pierwotnemu wobec pozwanej.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie nakazem zapłaty z 22 grudnia 2016 r., w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1498813/16, nakazał pozwanej, aby w ciągu dwóch tygodni zapłaciła powodowi kwotę 827,06 zł lub w tym terminie wniósł sprzeciw. (k. 5v) Postanowieniem z dnia 15 marca 2017 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie uchylił wydany uprzednio nakaz zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Olsztynie, przeszkodą był brak aktualnego adresu pozwanej, której to przeszkody powód nie uzupełnił w terminie.

Pozwana W. K. nie złożyła odpowiedzi na pozew ani nie stawiła się na rozprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana w dniu 21 lutego 2000 r. zawarła ze (...) Bankiem (...) S.A. w L. umowę kredytową nr (...), na podstawie której udzielono jej pożyczki w wysokości 2000 zł. Pożyczka miała zostać spłacona 24 miesięcznych ratach.

(dowód: umowa kredytowa k. 26-27)

W dniu 31 maja 2016 r. powód zawarł umowę przelewu wierzytelności z e. (...) z siedzibą w W., którą nabył nieokreśloną ilość wierzytelności na skutek ciągu umów przelewu zawartych pomiędzy wierzycielem pierwotnym a kolejnymi nabywcami przedmiotowej wierzytelności.

(dowód: umowa przelewu wierzytelności z 18 maja 2016 r., k. 40-45, porozumienie o przeniesieniu praw i obowiązków wynikających z umowy przelewu wierzytelności k. 77 umowa przelewu wierzytelności z 31 maja 2016 r. k. 47-55, umowa o przelew wierzytelności oraz przeniesienie praw z 13 grudnia 2010r. k. 72v, umowa o przelew wierzytelności oraz przeniesienie praw z 12 kwietnia 2011r. k. 67-72)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało w ocenie Sądu oddaleniu w całości.

Zgodnie z art. 339 § 1 i 2 kpc jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W ocenie sądu okoliczności przytoczone w pozwie budziły wątpliwości sądu, zaś dowody zaoferowane przez powoda nie pozwoliły na podzielenie jego twierdzeń.

Powód nie udowodnił, że przysługuje mu jakiekolwiek roszczenie względem strony pozwanej. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 kc jest przepis art. 232 kpc, zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie.

Powód wywodzi swe roszczenie z umowy cesji wierzytelności, na podstawie której miał nabyć wierzytelność przeciwko pozwanej.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że z załączonych do akt sprawy dokumentów nie wynika, aby przedmiotem obrotu była wierzytelność wobec pozwanej i aby powód stał się nabywcą jakiejkolwiek wierzytelności przysługującej zbywcy oraz wierzycielowi pierwotnemu względem pozwanej. Powód przedłożył wprawdzie poświadczone za zgodność z oryginałem kserokopie umów przelewu wierzytelności, jednak w treści tych dokumentów wierzytelność względem pozwanej nie została wymieniona.

Dowodem na fakt zawarcia wspomnianych umów nie jest również zawiadomienie powoda kierowane do pozwanej o przelewie wierzytelności (k.26) oraz wystosowane przez powoda wezwanie do zapłaty. W pierwszej kolejności wskazać należy, że powód nie wykazał, aby pisma te rzeczywiście zostały do pozwanej wysłane. Po drugie, reprezentujący powoda pełnomocnik, nie opatrzył wskazanych wydruków stwierdzeniem zgodności kopii z oryginałem, co uzasadnia przyjęcie, że mogą one nie zawierać treści prawdziwych. Co najważniejsze, są to pisma pochodzące od powoda, a nie od pierwotnego wierzyciela i nie są wiarygodne.

W ocenie Sądu zatem powód nie udowodnił, aby rzeczywiście doszło do przelewu wierzytelności. W myśl zaś przepisu art. 509 § 1 i 2 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Przedmiotem przelewu jest wierzytelność, tj. prawo podmiotowe wierzyciela do żądania od dłużnika świadczenia. Wierzytelność, która ma stanowić przedmiot rozporządzenia powinna być w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana). Dotyczy to przede wszystkim wyraźnego określenia stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność, a zatem oznaczania stron tego stosunku, świadczenia oraz przedmiotu

świadczenia. Strony stosunku, świadczenie oraz przedmiot świadczenia muszą być oznaczone bądź przynajmniej możliwe do oznaczenia (oznaczalne) w momencie zawierania umowy przenoszącej wierzytelność (por. Kodeks cywilny. Komentarz pod red. A. Kidyby, Tom III, Zobowiązania – część ogólna, Lex 2010 r.).

Mocy dowodowej w postępowaniu cywilnym nie ma wyciąg z rachunku funduszu (vide k. 21). W stosunkach z konsumentem jest to dokument prywatny, pochodzący od powoda i zawierający li tylko jego twierdzenia o istnieniu wierzytelności (art. 194 § 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych). Stanowisko takie wyrażone zostało także w wyrokach Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 lipca 2011r., sygn. P 1/10, opublikowanym w OTK-A 2011, nr 6, poz. 53, z dnia 12 grudnia 2006 r., P 15/05, OTK-A 2006, nr 11, poz. 171 oraz z dnia 19 lutego 2003 r., P 11/02, OTK-A 2003, nr 2, poz. 12).

Na marginesie jedynie wskazać należy, że powód nie wykazał w jakich kwotach terminach spłacana była pierwotna wierzytelność, co uzasadniałoby roszczenie odsetkowe i jego wysokość, nie wskazał sposobu obliczenia odsetek i należności głównej, nie wykazał zasadności żądania zapłaty koszty 152,80 zł.

Dodatkowo wskazać należy na fakt, że powód jest profesjonalnym przedsiębiorcą trudniącym się obrotem wierzytelnościami a tym samym miał możliwość zgromadzenia odpowiedniego materiału dowodowego i złożenia wszelkich wniosków dowodowych już w pozwie. Powód jako profesjonalista nie powinien zakładać, że pozwana nie stawi się na rozprawę i nie wda się w spór, zaś sąd opierając się jedynie na twierdzeniach pozwu wyda wyrok zaoczny w całości uwzględniający powództwo. Lektura treści pozwu i załączonych do niego dokumentów pozwala stwierdzić, że powód już w pozwie złożył stosowne wnioski dowodowe i załączył dokumenty mające być przedmiotem postępowania dowodowego. Liczył się zatem z możliwością powstania uzasadnionych wątpliwości w rozumieniu art. 339 k.c. a tym samym z koniecznością przeprowadzenia przez sąd postępowania dowodowego.

Z uwagi na powyższe okoliczności sąd oddalił powództwo.

SSR Marzena Żywucka